

Anglada al país del PSC

Anglada firma llibres en un acte a Barcelona. Foto: QS/ND

¿He decidit no lluitar per res que no pugui aconseguir?. Així definia la seva estratègia electoral Josep Anglada, el líder de Plataforma per Catalunya (PxC) fa uns mesos a aquest diari, just quan encetava una autèntica carrera de cara les eleccions del 28 de novembre. La formació liderada per aquest regidor vigatà treballa amb la teoria que la majoria dels seus vots els pesca del PSC. Amb aquesta idea ha decidit llançar la xarxa a l'autèntica biosfera dels socialistes catalans: el Baix Llobregat i la primera corona metropolitana, en ciutats com Granollers, Canovelles, Mataró, Les Franqueses o Rubí. I a mida que s'acosta la data electoral l'ofensiva s'incrementa amb un poder de convocatòria gens menyspreable.

La formació d'Anglada sap que va captar del PSC i de l'abstenció la majoria dels seus votants en les eleccions municipals de 2003 i 2007. És a dir, vots tradicionalment d'esquerres que veien perillar les cotes de benestar i assistència social per una immigració massiva de costums diferents. Una descripció del que podrien ser les barriades i municipis d'aquesta comarca barcelonina. La mateixa conclusió a què va arribar un estudi de la Universitat Autònoma de Barcelona i de la Universitat d'Oxford titulat "The emergence of right-wing radicalism at the local level in Spain: the Catalan case", publicat a la revista "International Journal of Iberian Studies" i firmat per Sergi Pardos-Prado i Joaquim M. Molins.

El passat 22 d'octubre, divendres, el candidat per Barcelona es va passejar per Sant Vicenç dels Horts, amb el vehicle especialment dissenyat per la campanya, ¿L'Angladamòbil?, una mena de furgoneta transformable en estant de fira a l'estil de les xurreries que volten pels mercats ambulants de Catalunya. La passejada política tenia força relleu perquè el dijous anterior el PSC i ICV se les havien tingut perquè l'Ajuntament de l'Hospitalet del Llobregat, en mans dels socialistes, havia llogat La Farga perquè el partit d'Anglada fes el desembarcament oficial en els dominis de Celestino Corbacho. Un desafiament? O una manera de trobar un espai mediàtic vedat?

La batussa entre els partits del consistori no va evitar que Anglada reunís mig miler de persones on abans se celebrava el Saló Eròtic de Catalunya. Conscient del públic que l'esperava, - emigrants espanyols-, el seu discurs anava dirigit a alimentar el ventrell que millors rèdits li dona: la immigració, i en concret, la musulmana. ¿A diferència dels andalusos o extremenys que varen venir a Catalunya a donar el seu esforç, el seu treball i la seva entrega per fer una Catalunya més pròspera, més moderna i més europea, la invasió que ha patit Catalunya en l'última dècada amb l'arribada de milers d'invasors, ha servit en la majoria dels casos de mà d'obra barata per a molts empresaris desaprensus? va sentenciar entre crits que l'erigien com a ¿President?.

La perillosa retòrica del cap de files de PxC va continuar amb una sinistra complicitat del públic: ¿La majoria han vingut aquí a delinquir, a molestar a les nostres famílies, a xulejar-se als nostres parcs i jardins, a intimidar a la nostra gent gran i a pertorbar la tranquil·litat de les nostres ciutats?. I per reblar el clau va utilitzar el conseller d'Interior, Joan Saura, com ase dels cops culpant-lo d'una estranya conspiració per ¿haver legalitzat a les bandes criminals llatinoamericanes com a associacions culturals?. Duresa dialèctica i poca resposta ideològica pels fins ara senyors del territori pot esdevenir un còctel molotov democràtic. La història ens ha ensenyat que quan les idees són descuidades pels qui se n'haurien de preocupar - els que han estat educats per pensar de manera crítica sobre les idees- aquestes poden adquirir un poder

irresistible sobre les multituds i convertir-les en tan violentes que no puguin enfrontar-se a la crítica racional. Alguna cosa ha fallat, i alguna cosa encara falla.

El públic escolta Anglada dissabte passat a La Farga de l'Hospitalet.